OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

Poniedziałek *15.02 bł. Michała Sopoćki* **- RELIKWIE**

16^{00} + Wiesława Bielasa od kolegi i syna z pracy
16^{30} + Stanisława Zygadło od syna Pawła z r.

Wtorek *16.02 Dzień Powszedni*

16^{00} + Jarosława Brzozę (15 r. śm.)
16^{30} + Stanisławę i Władysława Kowalskich od wnuczki Anety z r.

Środa *17.02 Środa Popielcowa*

8^{00} + Edwarda Kołka
12^{00} + Zdzisława Kutę (r. śm), Stanisława i Genowefę Sochów
16^{00} + Tadeusza Kaczora zam. brat Stefan z r.
16^{00} + Jana Bedlę (r. śm.) z int. rodziny

Czwartek *18.02 Czwartek po Popielcu*

16^{00} W 2 r.ur Aleksandra Gruszczyńskiego o opiekę Matki Bożej i Pana Jezusa
16^{30} + Wiesława Bielasa od Michała Piotrowskiego

Piątek *19.02 Piątek po Popielcu*

16^{00} + Franciszkę i Edwarda Węgrzynów, Stefanię Słowińską
16^{30} + Stanisławę, Romana Sabatów (r. śm) z int. rodziny

Sobota *20.02 Sobota po Popielcu*

16^{00} + Stanisławę (r. śm.) i Władysława Malickich
16^{30} Z okazji 50 r. Ślubu Haliny i Zdzisława Malickich z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo

Niedziela *21.02 Pierwsza Niedziela Wielkiego Postu*

8^{00} + Władysława Frankowicza (33 r. śm.), Marię Frankowicz i zm. z rodziny Łysaków z int. Łysaków
10^{00} + Stefanię, Annę, Romana, Władysława Zygadłów, Władysławę, Franciszka Pietszczyków, Stanisława Kruka, Angelę Sołoduchno
12^{00} za Parafię
16^{00} 1) + Mieczysława, Wandę Baran i zm. z rodziny Baran z int. syna Krzysztofa z r.
2) W 5 r. działalności PZC o Boże błogosławieństwo na dalszą działalność dla wolontariuszy

† W ostatnim czasie z naszej wspólnoty parafialnej pożegnaliśmy śp. Władysławę Skorodzień z Kowali, Tomasz Głogowskiego z Kowali i Tadeusza Metrykę z Nidy, którzy odeszli do domu Ojca. Niech odpoczywają w pokoju †

Extra…

× 17.02.1941 – Św. Maksymilian Maria Kolbe został aresztowany przez Gestapo
× 18.02.1574 – Do Krakowa przybył pierwszy polski król elekcyjny Henryk Walezy.

Parafia pw. Wszystkich Świętych
Brzeziny ul. Chęcińska 312, 26-026 Morawica
parafia.brzeziny.org.pl e-mail: parafia.brzeziny@gmail.com
nr tel. ks. Proboszcz 41 311 42 59, ks. Wikariusz 41 311 48 98
Numer konta: Bank Spółdzielczy w Kielcach Oddział w Morawicy
08 84930004 0070 0205 4104 0001

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO

PISMO PARAFII PW. WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH W BRZEZINACH

SANCTUS

VI Niedziela Zwykła
14 lutego 2021 r. Nr 12 (638)

Słowo Boże na dziś…

Czytania: Kpł 13, 1-2. 45-46
1 Kor 10, 31 – 11, 1

Ewangelia: Mk 1, 40-45

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadłszy na kolana, prosił Go: «Jeśli zechcesz, możesz mnie oczyścić ». A Jezus, zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: «Chcę, bądź oczyszczony». Zaraz trąd go opuścił, i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił, mówiąc mu: «Bacz, abyś nikomu nic nie mówił, ale idź, pokaż się kapłanowi i złóż za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich». Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

Kazanie espresso…

W Starym Przymierzu człowiek trędowaty był wykluczany ze społeczeństwa ze względu na swoją chorobę. Tymczasem Jezus czynił inaczej. Pozwolił trędowatemu podejść do siebie. Sam go też dotykał. Postępując tak, wskazał nam kierunek, w jakim mamy iść. Pokazał że nie tylko wiara, ale także miłość czynna powinna być obecna w naszym życiu. Jakże wielu ludzi szuka dziś dotknięcia przepełnionego miłością, Jak wiele jest do zrobienia.

/ks. M. Frukacz/

**Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej,
w ogromie swej litości zgładź nieprawość moją.
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego.**

A w parafii…

▪ W minionym tygodniu w środę odprowadziliśmy na cmentarz +Władysławę Skorodzień z Kowali, w piątek +Tomasza Głogowskiego także z Kowali, a na jutro - na poniedziałek planowany jest pogrzeb zmarłego +Tadeusza Metryki z Nidy. Módlmy się: "Wieczny odpoczynek....".

▪ Dzisiaj w Kościele w Polsce rozpoczynamy 54. Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, pod hasłem: „Trzeźwością pokonywać kryzys".

▪ W poniedziałek wspomnienie bł. Michała Sopoćki – Msze Św. z relikwiami.

▪ Od Środy Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu trwają kwartalne dni modlitw o ducha

▪ Środą Popielcową rozpoczynamy czterdziestodniowy okres Wielkiego Postu. Msze św. o godz. 8 00, 12 00, 16 00 i 18 00 podczas których nastąpi obrzęd posypania głów popiołem jako - znak rozpoczętej pokuty za popełnione grzechy i - wewnętrznego nawrócenia. Dzieci przygotowujące się do Pierwszej Komunii Świętej przychodzą z rodzicami na wybraną Mszę św.

▪ Dwa razy w roku, właśnie w Środę Popielcową i w Wielki Piątek obowiązuje post ścisły wszystkich pomiędzy 18 a 60 rokiem życia. Polega on na powstrzymaniu się od pokarmów mięsnych i spożyciu jednego posiłku do syta i dwóch skromnych w ciągu dnia. Pozostałe osoby od 14 roku życia zobowiązane są do wstrzemięźliwości czyli powstrzymania się od pokarmów mięsnych.

▪ Droga Krzyżowa w piątki po Mszy św. o godz.16 00 (szczególnie dla dzieci i młodzieży) i po Mszy o 18 00 oraz w niedzielę po sumie prowadzona przez wiernych.

▪ Gorzkie Żale w niedziele po Mszy św. popołudniowej.

▪ W najbliższy - trzeci piątek miesiąca Nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego połączone z Drogą Krzyżową po Mszy św. o 18 00.

▪ W przyszłą niedzielę podczas Mszy św. o godz. 16 00 będziemy dziękować Panu Bogu za 5 lat działalności Parafialnego Zespołu Caritas.

▪ Mam pytanie: Bracie i siostro jakie postanowienie podejmiesz na Wielki Post?

▪ Dziękuję za ofiary w dzisiejszą, drugą, gospodarczą niedzielę miesiąca.

▪ Apel Przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski: W najbliższą środę rozpoczniemy Wielki Post. Po raz kolejny będziemy przeżywać ten czas w nadzwyczajnej sytuacji pandemii oraz ograniczeń sanitarnych, które - choć trudne - są wyrazem odpowiedzialnej troski o zdrowie i życie nas wszystkich. Wielki Post to czas nawrócenia i przygotowania na obchody Świąt Wielkiej Nocy - Świąt zwycięstwa Chrystusa nad grzechem i śmiercią. Nadzieja płynąca z wiary w zmartwychwstanie pomaga nam przetrwać najsmutniejsze dni i największe tragedie, czas lęku i beznadziei, a jednocześnie zachęca nas do poszukiwania i realizacji woli Bożej w naszym życiu. To, jak głęboko przeżyjemy nadchodzące Święta Wielkanocne, zależy m.in. od dyspozycji naszego serca i właściwego przygotowania się na nie w czasie Wielkiego Postu. Zwracam się zatem do wszystkich wiernych oraz ich duszpasterzy z apelem o szczególne pogłębienie życia duchowego w nadchodzącym czasie. Pomimo trudnej sytuacji pandemicznej i obowiązujących rygorów sanitarnych, nikt nie może zostać pozbawiony dostępu do Eucharystii i innych sakramentów, czyli największego skarbu Kościoła, przez które Chrystus daje samego siebie wspólnocie wierzących i zapewnia nam udział w owocach swojej zbawczej męki. Dla nikogo nie powinno zabraknąć odpowiedniej opieki duchowej. Zachęcam duszpasterzy do gorliwej posługi w konfesjonale; do dostosowania rytmu spowiedzi do aktualnych możliwości i potrzeb wiernych oraz przepisów sanitarnych; do tworzenia wiernym możliwości uczestniczenia w rekolekcjach parafialnych i wspólnotowych, czy to w formie zdalnej, czy stacjonarnej. Wszystkich wiernych proszę o jak najobfitsze czerpanie z wielkopostnych praktyk tj. postu, modlitwy i jałmużny oraz innych form pobożności, w tym nabożeństw Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żali i innych. Niech trudny czas - jaki przeżywamy już od ponad roku - nie osłabi naszej gorliwości, ale stanie się impulsem do rozwoju naszej ufności i wiary w Zmartwychwstałego Pana.

Boży człowiek… - bł. Piotr z Castelnau (16 lutego)

Piotr urodził się ok. 1170 r. na zamku Castelnau niedaleko Montpellier we Francji. Zarówno w życiu świeckim, jak i w życiu mniszym odznaczał się niezwykłą inteligencją, pobożnością i oddaniem. W 1199 r. został archidiakonem Maguelone (Francja). Około 1202 r. wstąpił do opactwa cystersów w Fontfroide. Został legatem papieskim i inkwizytorem za czasów Innocentego III. Wysłano go do albigensów, aby przyprowadził ich z powrotem do jedności z Kościołem (albigensi, wśród których wyróżnić można katarów, waldensów i bogomiłów, odrzucali człowieczeństwo Jezusa Chrystusa i uważali, że Bóg stworzył tylko świat duchowy, nie materialny; głosili też konieczność ubóstwa, czym zyskiwali spore poparcie wśród biednych ludzi). Piotr bardzo intensywnie ewangelizował wiernych w południowej Francji. Współpracował z nim m.in. św. Dominik Guzman, przyszły założyciel Zakonu Kaznodziejskiego. Albigensi byli bardzo niezadowoleni z dzieła, którego dokonywał Piotr. W 1208 r. zasadzili się na niego niedaleko opactwa Saint Gilles-du-Gard (Langwedocja we Francji) i tam go zamordowali. Byli oni wspierani przez hrabiego Rajmunda VI z Tuluzy, który pragnął wykorzystując albigensów wzmocnić swoją pozycję polityczną (prawdopodobnie mordercą był paź hrabiego). Według przekazów, ostatnie słowa Piotra brzmiały: "Niech Bóg wam wybaczy, bracia, jak i ja wam w pełni wybaczyłem".

Zamyśl się…

„Na próżno lira gra osłu"
/Św. Hieronim/

Uśmiech

- Siostro! Po co mówiliście pacjentowi z siódemki, że chcemy mu nogi uciąć?! - A co, uciekł?
- Tak! - A pan doktor mówił, że ten jego paraliż to jest nieuleczalny...

Coś dla ducha…

„Strach na wróble"

Mały szczygieł został kiedyś postrzelony przez jakiegoś myśliwego w skrzydło. Przez jakiś czas udawało mu się przeżyć tym, co odgrzebywał w ziemi. Potem jednak nastała straszna zima. Pewnego mroźnego poranka, kiedy szczygieł poszukiwał swoim dziobem czegoś do zjedzenia, napotkał na polu stracha na wróble. Był to bardzo wytworny pan, który słynął w całej okolicy ze swojej wielkiej przyjaźni do srok, wron i innych ptaków. Jego zrobione ze słomy ciało otulone było w stary świąteczny garnitur; głowa wykonana była z wielkiej pomarańczowej dyni; zęby z ziarenek kukurydzy; nos z marchwi, a oczy z dwóch orzechów. «Co ci się stało, szczygle?», zapytał jak zwykle uprzejmie strach na wróble. «Nic dobrego - westchnął szczygieł. Doskwiera mi strasznie zimno i nie mam się gdzie ukryć, nie mówiąc już o jedzeniu. Wydaje mi się, że nie ujrzę już następnej wiosny». «Nie martw się. Schroń się pod moją marynarkę. Moja słoma jest sucha i ciepła». W ten sposób dzięki słomianemu sercu stracha na wróble szczygieł znalazł znów dom. Pozostawał jeszcze problem jedzenia. Za każdym razem było mu coraz trudniej znaleźć jakieś nasiona lub jagody. Pewnego dnia, kiedy wszystko było pokryte białym welonem szronu i przeraźliwie drżało, strach na wróble odezwał się słodko do swojego przyjaciela: «Szczygle, czy nie zjadłbyś moich zębów: są zrobione ze smakowitych ziarenek kukurydzy». «Ale wtedy zostaniesz szczerbaty». «To nic, przynajmniej wszyscy będą myśleli, że jestem bardzo mądry». W ten sposób strach na wróble pozostał bez zębów, ale był bardzo szczęśliwy, że dzięki niemu jego mały przyjaciel mógł ocalić swe życie. Strach uśmiechał się do niego swoimi orzechowymi oczyma. Po kilku dniach przyszła kolej na jego marchwiany nos. «Zjedz go sobie. Nie wiesz nawet, jak dużo ma w sobie witamin», mówił do szczygła strach na wróble. A jeszcze później ten sam los przyszedł na orzeszki, które służyły za oczy: «Nie martw się o mnie, mój szczygle, zastąpią mi je twoje opowieści», mówił. W końcu strach na wróble ofiarował szczygłowi swoją głowę zrobioną z dyni. To prawda, że kiedy nadeszła wiosna ze stracha na wróble nic już nie pozostało, ale szczygieł był żywy i nie brakowało mu sił, by wzbić się w niebieskie niebo.

«A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». /Bruno Ferrero/